Witam serdecznie po świętach. Tematem trzech kolejnych dni jest „ Wiosna na wsi”.
Środa Uparty kogut.
Zadania na dzisiaj.
Samodzielne mycie, ubieranie, sprzątanie po zabawie.
https://www.youtube.com/watch?v=RPt24yOqJ0w – gimnastyka rączek
Rysowanie szlaczków po śladzie. Pierwsza kartka dla 3 – 4 latków, druga i trzecia dla – 5l.

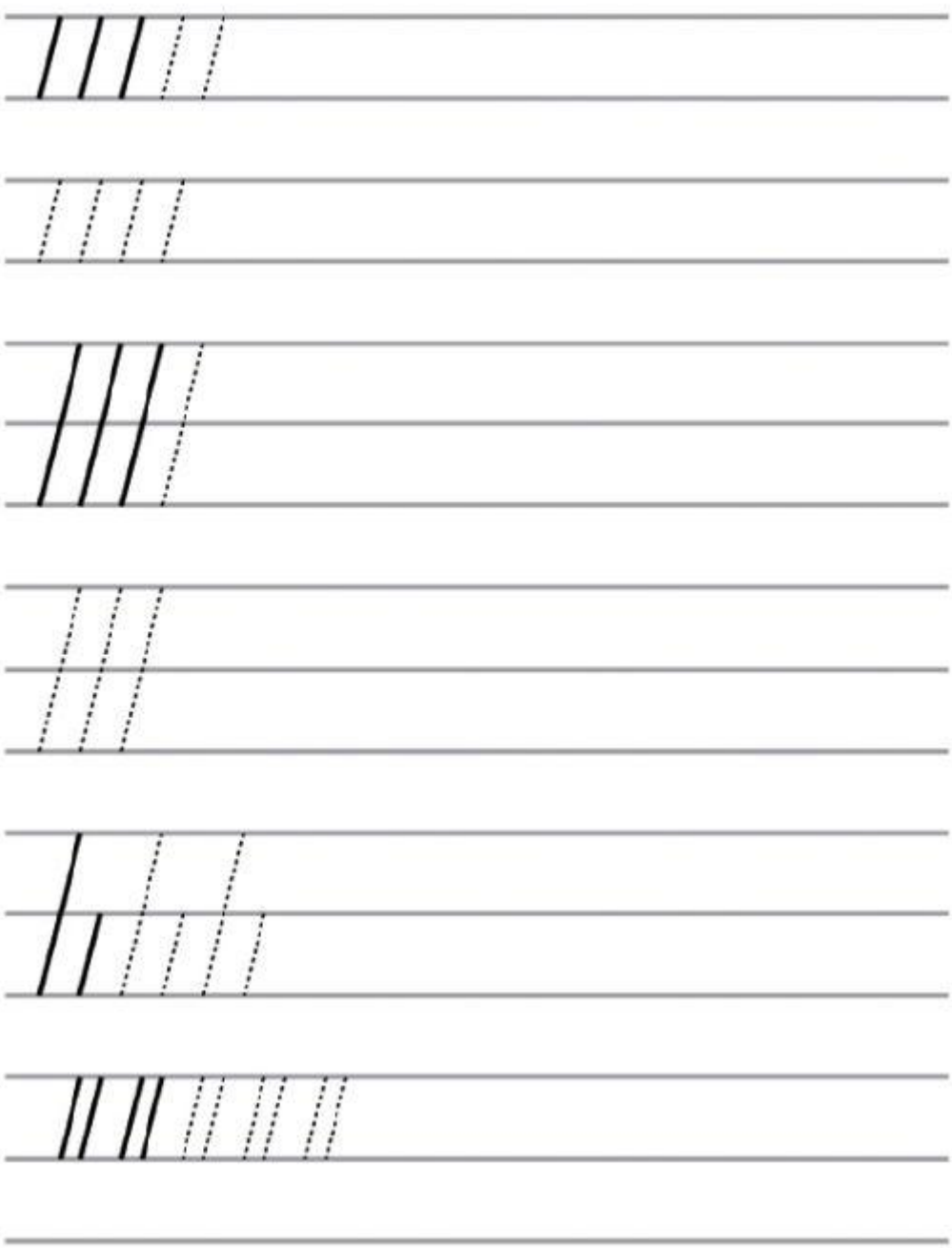

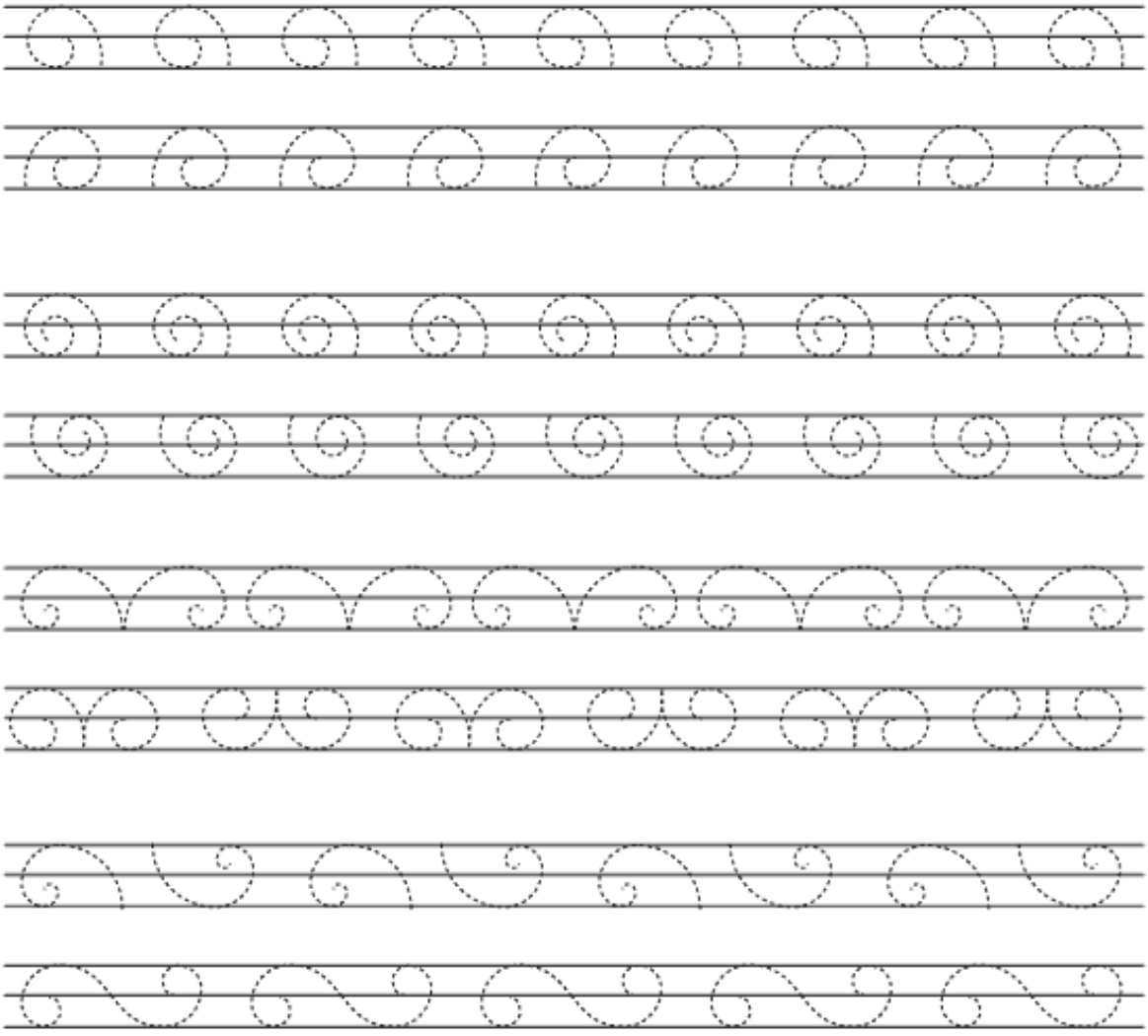

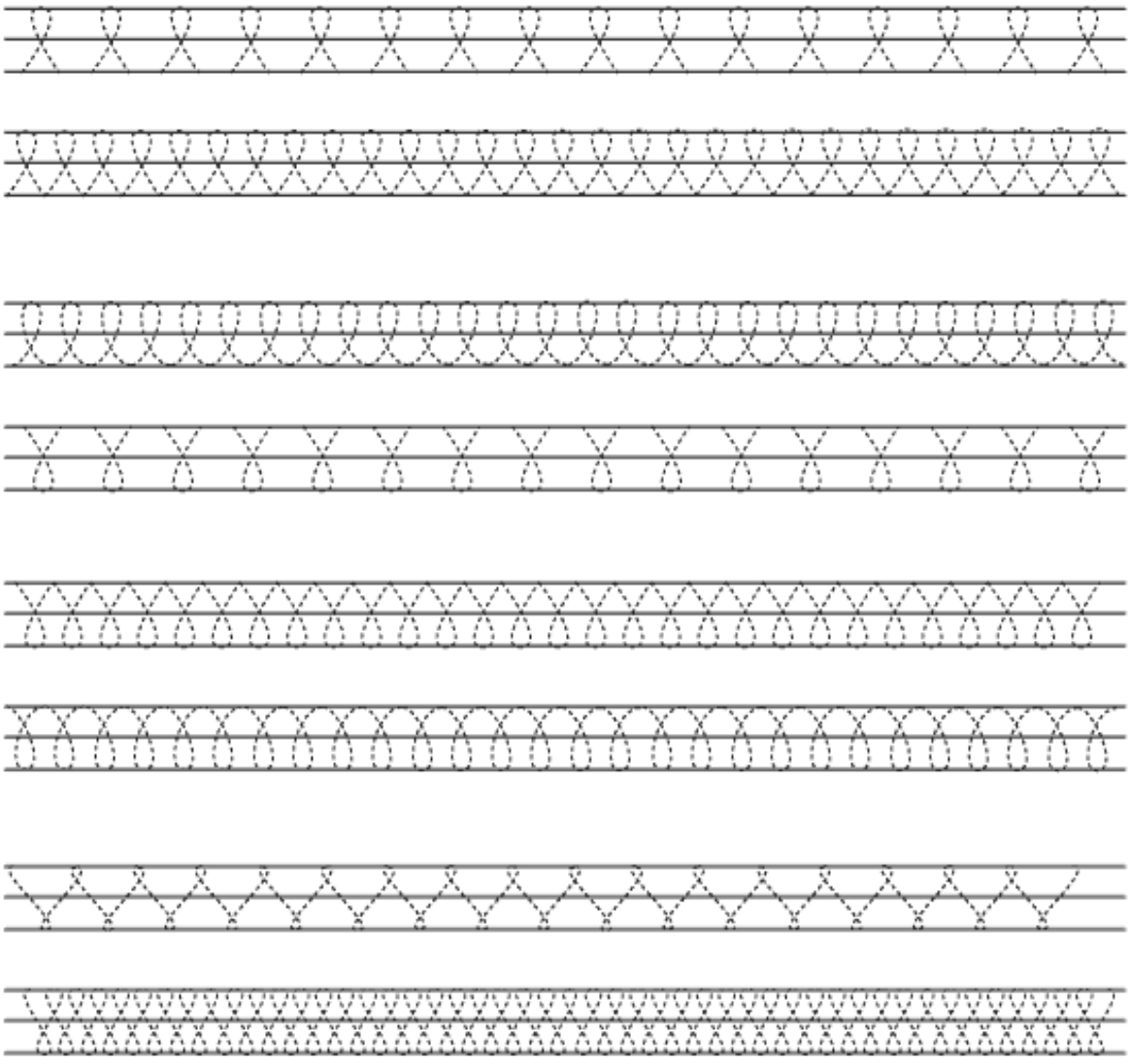

- Słuchanie piosenki *„Dziwne rozmowy”*.
https://www.youtube.com/watch?v=qc5a7O1odnI

- https://www.youtube.com/watch?v=1PD3jNhefUA – Gdzie ja mieszkam, krótka bajeczka edukacyjna.

Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby *Uparty kogut*.
Cele: rozwijanie mowy; poznawanie zwierząt z wiejskiego podwórka.

Ćwiczenie buzi i języczka - Naśladowanie głosów zwierząt z wiejskiego podwórka.
Podział na sylaby i na głoski nazw zwierząt z wiejskiego podwórka.
Dziecko sylabami powtarza za osobą dorosłą:

Na po - dwór-ku na wsi jest mie-szkań-ców ty - le, że aż go - spo -
dy - ni tru - dno zli - czyć i - le. Ku - ry, gę - si i per - li - czki,
i in - dy - ki, i in - dycz-ki. Jest tu kwo - ka z kur-czę - ta - mi, ma-ma kacz - ka
z ka - czę - ta - mi. Pię-kny ko - gut Ku - ku - ryk i kot Mru - czek, i pies Bryś.
Więc od ra - na sły - chać wszę - dzie: ku - ku - ry - ku, kwa, kwa, gę, gę,
hau, hau, miau, miau, gul, gul, gul, po - dwór - ko - wy chór.

II. *Koń kasztanek w stajni,*
a w oborze krowa,
tam w zagrodzie owce
i brodata koza.

III. *A tu są króliki:*
i duże, i małe,
łaciate i szare,
i czarne, i białe.

•• Karta pracy, cz. 4, s. 3.
Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie. Rysowanie po śladzie drogi kury do kurnika.

Zabawy na koniec dnia

• Zabawa orientacyjno-porządkowa – *Przestraszone kurczątko*.
Dziecko jest kurczątkiem. Swobodnie porusza się w różnych kierunkach pokoju. Na hasło: *Uwaga, kot!* ucieka do kurnika (wyznaczonego miejsca w pokoju), wydając odgłosy: *pi, pi, pi*. Hasło: *Nie ma kota,* jest sygnałem do ponownego wykonywania ruchów.
• Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Kaczuszka szuka ziarenek*.
Dziecko jest kaczuszką. Chodzi po pokoju małymi krokami, kołysząc się na boki; co pewien czas wykonuje skłony tułowia w przód – zbiera ziarenka – i prostuje się.
• Ćwiczenia tułowia – skłony – *Kogut zasypia*.
Dziecko w siadzie klęcznym, wykonuje skłon tułowia w dół, z dotknięciem głową kolan – kogut chowa głowę w piórka. Potem powoli prostuje się i ustawia głowę prosto.
• Ćwiczenie równowagi – *Na grzędzie*.
Dziecko jest kurką. Przechodzi, stawiając nogę za nogą, po sznurku, tak aby z niego nie spaść.
• Zabawa uspokajająca – *Na podworku*.
Dziecko maszeruje po obwodzie koła z rytmicznym klaskaniem i powtarzaniem rymowanki:

Na podwórku jest wesoło, wiele zwierząt chodzi w koło. Ko, ko, ko i kwa, kwa, kwa, niech zabawa dalej trwa.

Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby *Uparty kogut.*

•• Wyjaśnienie znaczenia słowa *uparty*.

R. pyta:

−− *Kogo nazywamy upartym?*

−− *Czy zwierzęta też mogą być uparte?*

−− *Czy znacie takie zwierzęta?*

Rodzina Ady i Olka wybrała się do cioci na wieś. Wszyscy byli zachwyceni celem podróży. Tylko mama wydawała się trochę zakłopotana i lekko zaniepokojona.

– Nie pamiętam, kiedy ostatnio byłam na wsi. Chyba bardzo dawno temu. Czy będą tam wszystkie wiejskie zwierzęta? – wypytywała tatę.

– Oczywiście, jak to w gospodarstwie. Będą krowy i cielęta. Świnie i prosięta. A zamiast koni i źrebiąt – dwa traktory. Traktorów chyba się nie obawiasz? – spytał żartem tata.

Mama tylko się uśmiechnęła. – Oczywiście. Nawet rogaty baran mnie nie wystraszy. Jestem Super mamą.

– Będą też kury, gęsi, kaczki, indyczki. Zgroza – ciągnął tata żartobliwym tonem.

Samochód wjechał na podwórko. Ada i Olek pierwsi przywitali się z ciocią i wujkiem i natychmiast

zaczęli się rozglądać za zwierzętami.

– Lola ma szczeniaki! Mogę się z nimi pobawić? – spytał Olek i już był przy kudłatej kundelce i czwórce jej szczeniąt. Ada nie mogła do niego dołączyć, ponieważ ma uczulenie na sierść. Wybrała się więc na spacer po podwórku.

– Ko, ko, gę, gę, kwa, kwa – witały ją kury i kurczęta, gęsi i gąsięta, kaczki i kaczęta. Ada z powagą odpowiadała im: „dzień dobry", „witam państwa", „przybijemy piątkę?".

– Ojej, jaka piękna kózka! – Ada usłyszała zachwycony głos mamy.

– To koźlątko. Ma zaledwie kilka dni – powiedział wujek.

– Prześliczny maluszek – stwierdziła z podziwem mama.

Koźlątko nie poświęciło mamie uwagi, za to kury podniosły wielki krzyk na jej widok. Obgdakały

ją z każdej strony... i sobie poszły. Został jedynie kogut. Wbił wzrok w barwną sukienkę mamy w duże czerwone koła i patrzył jak zauroczony.

– Lubi czerwony kolor – stwierdziła z zadowoleniem mama.

– Hm, obawiam się, że wręcz przeciwnie – powiedział tata.

Kogut nastroszył pióra i nieprzyjaźnie zatrzepotał skrzydłami.

– Nie przepada za czerwonym. Kiedyś wskoczył mi na głowę, bo byłam w czerwonym kapeluszu

– powiedziała ciocia. – Ale to zdarzyło się tylko raz – dodała uspokajająco.

Po chwili wszyscy z wyjątkiem mamy zapomnieli o kogucie. Uparte ptaszysko nie odstępowało jej na krok.

– Idź sobie – odpędzała go, jednak kolor czerwony na sukience przyciągał uparciucha jak magnes.

– Nie bój się, mamo – Ada dodała mamie otuchy.

– Dam sobie radę. – Mama bohatersko przeszła między kaczkami, kurami, minęła nawet gąsiora, ale gdy spojrzała za siebie, ponownie ogarnął ją niepokój. Kogut wciąż był tuż-tuż i wojowniczo stroszył pióra.

– Bywa uparty jak oślątko – westchnęła ciocia. – Wracaj do kurnika, uparciuchu.

– No właśnie! – powiedziała stanowczo mama.

Obie, mama i ciocia, weszły do domu. Niezadowolony kogut grzebnął pazurem i wrócił do kurnika. Tymczasem tata z wujkiem założyli na głowy kapelusze z siatką na twarz i poszli zajrzeć do uli w sadzie.
Ada unikała pszczół od czasu, gdy minionego lata została użądlona w stopę. Wolała przechadzać się pośród żółtych kaczuszek, które nie żądlą i są mięciutkie. Nawet nie zauważyła upływu czasu. Zbliżała się właśnie pora dojenia krów, więc ciocia poszła przygotować dojarki. Olek wciąż bawił się ze szczeniętami, a tata i wujek zapomnieli o wszystkim, tak bardzo zajęli się sprawdzaniem pszczelich uli. Znudzona mama postanowiła do nich dołączyć. Jednak żeby dotrzeć do furtki prowadzącej do sadu, musiałaby przejść obok kurnika. Co będzie, jeśli kogut ją zobaczy? Wolała tego uniknąć. Postanowiła przechytrzyć nieprzyjaznego ptaka i przedostać się do sadu przez płot. Jakież było zdziwienie Ady, gdy zobaczyła mamę wspinającą się na ogrodzenie. Pokonanie płotu, kiedy ma się na sobie odświętną sukienkę, nie jest łatwe, jednak mamie się to udało. Co prawda w rajstopach poleciało oczko, a sukienkę lekko rozdarła, ale kto by się tym przejmował.
– Oczko ci ucieka, łap je! – zażartował tata na widok żony.
– To nic takiego. Wykiwałam koguta – powiedziała szeptem, zadowolona z siebie mama.
Chwilę później Ada zobaczyła koguta, który bez trudu przefrunął nad płotem i wylądował w sadzie.
•• Rozmowa na temat opowiadania.
−− *Czy mama Olka i Ady była wcześniej na wsi?*
−− *Z kim bawił się Olek?*
−− *Co robiła Ada?*
−− *Jaki ptak zainteresował się mamą? Dlaczego?*
−− *Czym zajęli się tata z wujkiem?*
−− *Jak mama przechytrzyła koguta? Czy jej się to naprawdę udało?*

Teraz trzeba się trochę poruszać przy piosence:

https://www.youtube.com/watch?v=QPqALIknKwY – gdacze kura ko, ko, ko…

•• Zabawa *Jakie jest zwierzę?*
−− R. pyta: *Jaki (jaka) jest…?* – podając nazwę zwierzęcia, a dzieci wymyślają określenia. Np.
Jaka jest kura? (mała, głośna…)
Jaki jest kogut? (szybki, głośny…)
Jaka jest kaczka? (spokojna, powolna…)
Jaka jest krowa? (duża, łagodna, spokojna…)
Jaki jest koń? (duży, szybki, groźny…)

https://www.youtube.com/watch?v=qQtJP40a1Iw Zwierzęta na wsi odgłosy zwierząt

•• Karty pracy, cz. 4, s. 4–5.
Nazywanie zwierząt, które grupa Ady zobaczyła na wsi w gospodarstwie agroturystycznym. Odszukiwanie zwierząt znajdujących się w pętlach na dużym obrazku.

Odkrywanie litery ż, Ż.
Karty pracy *Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby*, cz. 2, s. 64–65.
•• Analiza i synteza słuchowa słowa *żubry*. Dziecko dzieli słowo *żubry* na sylaby i na głoski. Liczy, ile w słowie *żubry* jest sylab, a ile głosek. Następnie wymienia inne słowa, w których głoskę *ż* słychać na początku (żaba, żurek, żyrafa).
•• Karty pracy *Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby*, cz. 2, s. 64–67.
• Dzielenie nazw zdjęć na głoski.
• Kolorowanie na niebiesko liter **ż**, **Ż** w wyrazach.
• Czytanie sylab, wyrazów i tekstu.
• Oglądanie obrazków.
• Wodzenie palcem po literze **ż** – małej i wielkiej, pisanej. Pisanie liter **ż**, **Ż** po śladach, a potem – samodzielnie.
•• Karta pracy, cz. 4, s. 6.
Naśladowanie głosów zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Otaczanie zieloną pętlą zwierząt, które mają dwie nogi, a czerwoną pętlą tych, które mają cztery nogi. Nazywanie zwierząt, które są w jednej pętli, i tych, które są w drugiej pętli.
Rysowanie kotków według wzoru. Kolorowanie drugiego kotka, licząc od lewej strony.
•• Podział na sylaby (5-latki) nazw zwierząt z wiejskiego podwórka.

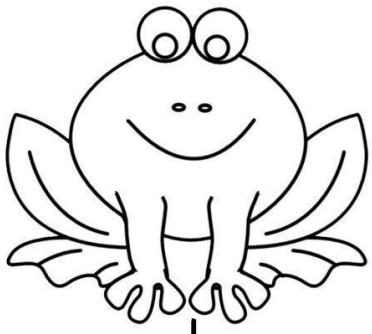

żaba

Ż ż

Ż ż

ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż

ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż

ż ż ż ż

ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż

ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż ż

ż ż ż ż

Ż ż Ż ż Ż ż Ż ż Ż ż Ż ż Ż ż

www. Mama - Bloguje.com

babyonline.pl

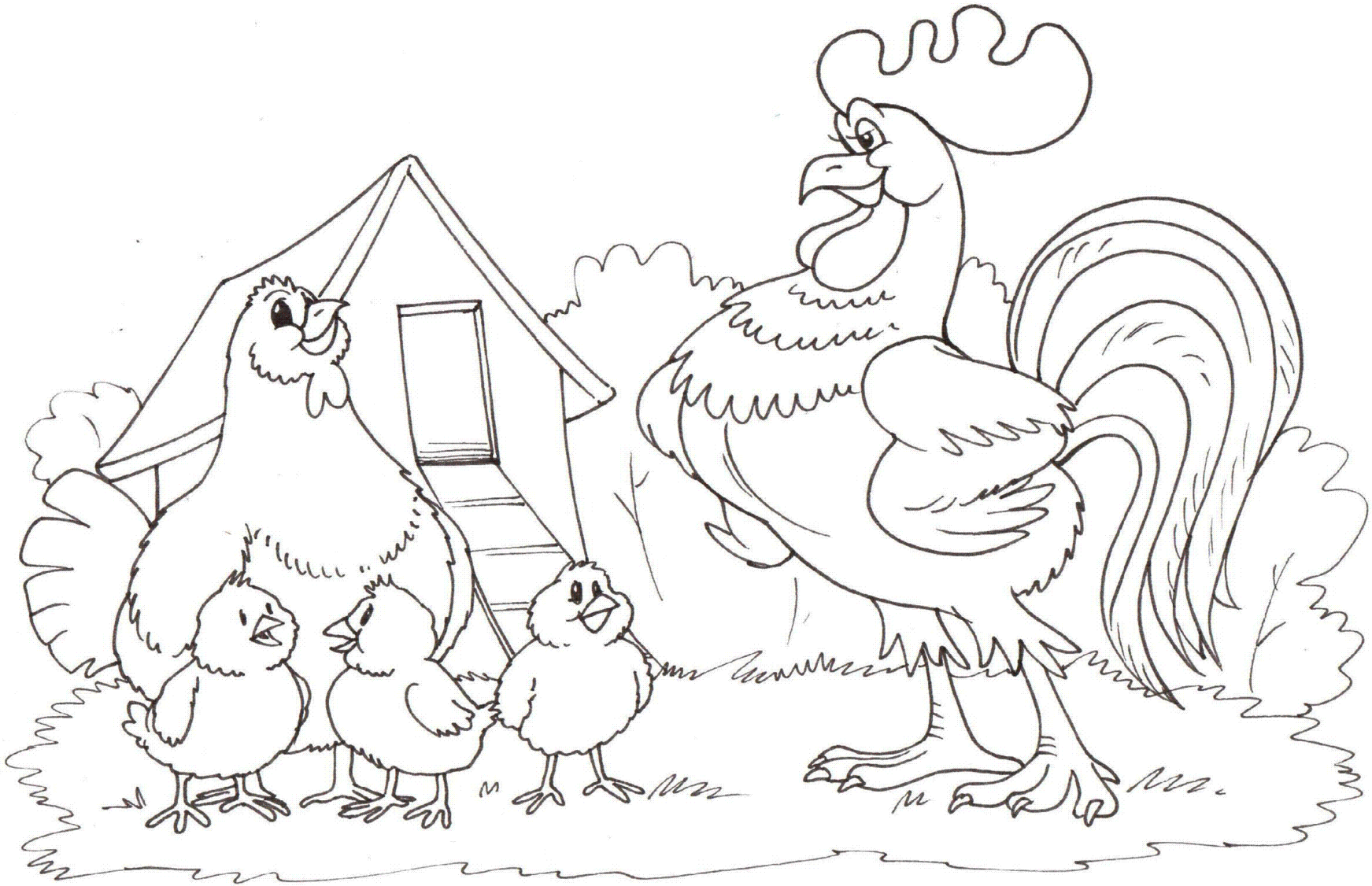

Malowanka pochodzi z serwisu **www.miastodzieci.pl**
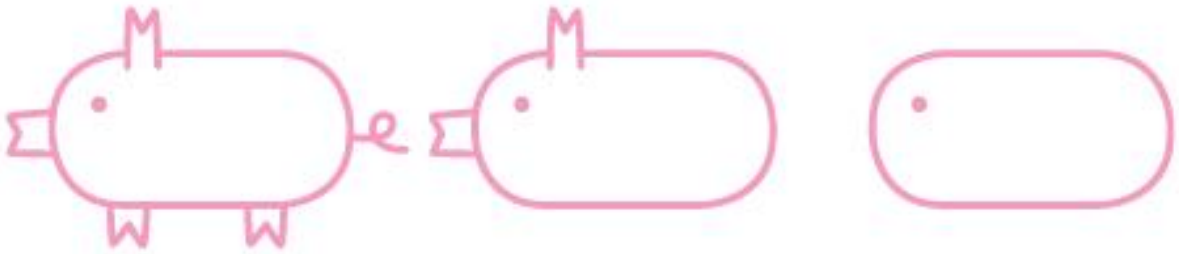
Czyj to ogon? Narysuj na kartce świnki wg wzoru.